

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVAR, 1950. július 11. kedd.

ARA 4 LEJ

VII. ÉVFOLYAM, 159. SZAM.

Ujabb ökölcsapás zudult a háborus gyujtogatókra

Mélyseges felháborodással s a tiltakozás egész áradatával fogadták világszerte a dolgozók milliói azt a hirt, hogy az amerikai imperialista kormány a háborus készülődés és uszítás politikáján is tuljutva, áttért a nyílt támadásra, amikor a nemzetközi jogszokások s az ENSZ alapelveinek lábbal tiprásával, becsstelen módon megtámadta a szabadságáért és függetlenségéért küzdő koreai népet. Az amerikai imperialisták háborus politikájának eme támadó lépéséről A. A. Gromiko, a Szovjetunió helyettes külügyminiszterének nyilatkozata rántotta le a leplet. A nyilatkozat cáfolhatatlan tények egész sorával világos és megdönthetetlen okfejtéssel zuzta szét a hazug érvek álarcaát, amely mögé a dollár-imperializmus képviselői próbálták elrejtetni valódit, békétől rettegő, embergyűlölettel eltorzult arcukat. Gromiko nyilatkozata élesen bevilágít a háborus tervek sötét boszorkány-konyhájába s a maga meztelen valóságában állítja az egész világ népei elé az amerikai imperializmus koreai beavatkozásának egész háttérét, előzményeit, okait és célját. Egyike ez azoknak a kemény ökölcsapásoknak, melyeket a következetes békepolitikát folytató Szovjetunió mér a világ lángbaborítására törekvő imperializmusra.

Gromiko mindenekelőtt azt fedi fel, hogy az amerikai kormány álnok módon, eredetileg dél-koreai bérenceinek segítségével szeretne volna elrabolni a Koreai Demokratikus Népköztársaság kivívott szabadságát. Li-Szin-Man és esatlósainak orvtámadását nem kisebb személységek hányították és támogatták, mind Forster Dulles, Acheson hépróbas háborus uszító tanácsosa, Johnson, a Marshall-terv koreai ügykezelőségének megbízottja, Bradley vezérkari főnök, Mac Arthur tábornok és mások.

Amikor azonban a koreai nép visszavágása folytán a támadás csufos kudarcba fulladt, a monopólióké kormányja még a lát-szatáról is lemondott annak, hogy a koreai harc pusztán Korea belügye lenne és ma már sorozatosan küldi a koreai nép ellen hadianyagát, légi- és tengeri haderejének egységeit, szárazföldi csapatokat s végül Észak-Korea városainak bombázásáig is eljutott. Mi mást jelentene ez a tény, mint az, hogy az Egyesült Államok kormánya fokról-fokra háboruba igyekszik sodorni saját népét, amely ugyanugy békére vágyik, mint a világ többi népe.

E nyilvánvaló tény az amerikai imperialisták a Biztonsági Tanács „intézkedése” mögé szeretnék rejtetni. Olyan ez, mintha a rablógylkos a saját maga és cinkestársai által kiállított pésséles engedéllyel igyekeznék igazolni tettét. A Biztonsági Tanács — amint erre Gromiko elvtárs világosan rámutat — már régen nem tölti be a népek békés törekvéseit védő szervezet mataszos hivatását. Ezzel éppen ellenkezőleg, a háborus célok kiszolgálásának, az amerikai kormány imperialista törekvéseinek gépezetévé vált. Kezdve

azzal, hogy a Biztonsági Tanács kész tényeket, már megtörtént aljas agressziót szentesített utólag s végezve azzal, hogy a Biztonsági Tanácsba a határozathozatalkor sem a Szovjetunió, sem pedig a kínai nép képviselője nem vett részt, A. A. Gromiko pontról-pontra kimutatja, hogy a Biztonsági Tanács nemcsak, hogy törvénytelenül járt el, hanem határozata szöveg ellentétben is áll az Egyesült Nemzetek szervezetének alapokmányával.

Truman és tőkes társai rablótámadásuk „kimagyarázására” egyéb érvekkel s elöktornak politikai szennysatornájukból. Így például azt igyekeznek bizonygatni hogy Korea belügyeibe való beavatkozásuk pusztán „rendőri intézkedés”, „banditák egy csoportja” ellen. A világ népei azonban — enyhén szólva — kételkednek Truman jóhiszeműségében, amikor Mac Arthur tábornokot hirtelesen egyszerű kis rendőrkopóvá igyekszik lefokozni s a bombavetőket postagalambokká, a hadihajókat pedig rendőri esónakokká akarja degradálni. És ki fogja el hinni azt, hogy a szabadságáért harcoló és győzelmesen előretörő koreai nép — bandita csoport?

Senki előtt nem lehet kétséges Gromiko ama megállapításának mély igazsága, hogy az Egyesült Államok kormánya nyílt háborút indított Korea népe ellen, abból a célból, hogy az országot gyarmattá, támadó terveinek távolkeleti támaszpontjává alakítsa át. Az Egyesült Államok imperialista kormánya háborus politikájának más tárgyi bizonyítékai is vannak Távolkeleten, Kína ellen is közvetlen támadást jelent, Trumannek ama parancsa, hogy Formozát „meg kell védeni”. A Fülöp-szigeteken állomásozó amerikai haderők létszámának felemelésével pedig kimutatta, hogy a szigeteket továbbra is az amerikai imperializmus gyarmatának tekintik.

A történelem már nem egyszer csufos kudarcra ítélte az emberi jogokért, szabadságért küzdő népek belügyeibe való beavatkozást. Gromiko elvtárs emlékeztetőül idézi Észak-Amerika északi és déli országainak 1861—65. évi háborúját, amikor az északi országok népe külső beavatkozás ellenére is győzelmesen vívta meg a szabadságharcot a déli rabszolgatartókkal szemben. A világtörténelem legdicsőbb példáját Oroszország népei szolgáltatják. Lenin és Sztálin dicsőséges Pártja által vezetve, Oroszország forradalmi népe nemcsak a jól megszervezett, szakképzett és felfegyverzett belső ellenséget verte le, hanem az imperialista hatalmak egész sorának intervenciója felett is döntő győzelmet aratott, kezébe vette saját sorsának intézését s felépítette azt a hazát, amely a szabadságukért küzdő népek reményességévé, támaszává és a békeháború leghatalmasabb háttárává vált. E felejtethetetlen példák a világ népének egyre hatalmasabb békeakarata, egyre hangosabb tiltakozása tornyosodik az amerikai imperialisták elő s azt kiállítja az orvtámadóknak: „El a kezekkel Koreáról!”

Végetért az Orosz Szocialista Szövetséges Szovjet Köztársaság Legfelső Tanácsának ülészaka

MOSZKVA. — (Agerpres.) Az Orosz Szocialista Szövetséges Szovjet Köztársaság Legfelső Tanácsának pénteki ülésén befejezték az 1950. évi költségvetés vitáját. A Legfelső Tanács tagjai egyhangú szavazással jóváhagyták a költségvetés-tervezetet, amely 54,244.000.000 rubel bevételt és 53,939.000.000 rubel kiadást irányoz elő az O. Sz. Sz. Sz. K. állambáztartására.

A Legfelső Tanács felmentelte Ivan Vlasovot az O. Sz. Sz. Sz. K. Elnöki Tanácsa elnöki tisztsége alól. A Legfelső Tanács elnökéül Mihail Taraszovot választották meg. Ezzel az ülészak végetért.

A Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottsága elítéli az amerikai imperialisták koreai fegyveres támadását

A Béke Védelmének Állandó Bizottsága július 6-i ülésén megvitatta az amerikai imperialisták Korea ellen irányuló véres támadásának kérdését.

A Román Népköztársaság dolgozóinak nevében az Állandó Bizottság a leghatározottabban elítéli az amerikai imperialisták-nak a vitéz és dicső koreai nép ellen irányuló banditátámadását.

A koreai háboru bizonyítja, hogy az amerikai kormány előre kiagyalt terv alapján áttért a nyílt katonai támadásra. Ezzel a cselekedetével az USA kormánya lábbal tiporta a nemzetközi jogot és brutálisan megszegte az Egyesült Nemzetek Szervezetének alapokmányát; előkészítette a koreai népellenes báborkormány csapatainak provokációs és terrorista támadását a Koreai Demokratikus Népköztársaság szabad népe ellen abból a célból, hogy az egész koreai népet leigázza és megakadályozza egyesülését egy békés és demokratikus állam keretében.

A Koreai Demokratikus Népköztársaság győzelmese néphad-

serege az egész koreai nép szeretetétől övezve verte vissza az áruló Li-Szin-Man csapatainak támadását és áttért az általános ellentámadásra, szétzúzta az amerikai támadókat és felszabadította Korea földjét, meghusitva az amerikai háborus gyujtogató tervet.

A koreai néphadsereg hősiess harca békeharc, az amerikai imperialisták katonai intervenciója ellen.

Az egész világ előtt tisztán áll, hogy az amerikai Egyesült Államok támadásának célja térdre-kényszeríteni az egész koreai népet és erőszakkal népellenes rendszert teremteni, amely lehetőséget nyújtana az amerikai imperialistáknak, hogy Koreát rablói és háborus céljainak érdekében használják fel Ázsiában.

A Román Népköztársaság dolgozó népe felháborodva ítéli el az amerikai imperialisták támadását, amely a világbékét veszélyezteti.

Izzó hangulatu gyűléseken az üzemekben, intézményekben és a falvakban hazánk sokmillió dol-

gozója emeli fel hangját a világ összes népeivel együtt, élén a nagy szovjet néppel, és teljes határozottsággal elítéli az amerikai imperialisták katonai beavatkozását Koreában, egyben kifejezi szolidaritását a koreai nép hősi, lendületes harcával az alávaló amerikai támadók ellen.

A Román Népköztársaság több mint 10 millió polgára nevében, akik aláírták a stockholmi felhívást az atomfegyver eltiltásáért és azért, hogy minősíték háborus bűnösnek azt a kormányt, amely elsőnek használja ezt, — kérjük, hogy azonnal szűnjön meg az amerikai imperialisták fegyveres támadása Koreában.

Éljen a vitéz koreai nép hősi harca a szabadságért és demokráciáért!

Éljen az egységes és független Koreai Demokratikus Népköztársaság!

El az amerikai imperialista kezekkel Koreáról!

A ROMÁN NEPKÖZTARSASÁG ÁLLANDÓ BÉKEVEDELMI BIZOTTSÁGA

ARATUNK!

2.207.102 hektáron végezték el a dolgozó földművesek az aratást

A földművelésügyi minisztérium közli, hogy június 6-ig az ország területén a dolgozó földművesek 2.207.102 hektáron végezték el az aratást.

Azok a megyék, amelyek előrehaladtak az aratási munkálatokkal, a következők: Teleorman megyében a szalmagabonát 77,8, Dolj megyében 92,7, Temes megyében 79,9, Constanta megyében 76,3, Oláh megyében 76 és Ialomita megyében 65,8 százalékkal.

Az aratással egyidőben a dolgozó földművesek teljesítik a tarlóhántást is. Július 6-ig 225.026 hektár tarlót hántottak meg, Constanta, Dolj és Teleorman megyék lemaradtak a tarlóhántás teljesítésében.

Az ideiglenes bizottságoknak gyorsítaniok kell a tarlóhántás ütemét, mert ez a legfontosabb teendő a jövővi bőséges termés biztosítására.

A RNK kormánya kérte King angol követségi titkár eltávozását országunkból

BUKAREST. — (Agerpres.) Július 5-én éjszaka elfogtak egy kémbandát, amely Anglia bukaresti követségének titkárával, R. A. I. Kinggel állott összeköttetésben. Ezzel kapcsolatban július 7-én a külügyminisztérium a következő szóbeli jegyzéket közölte az angol követséggel:

„1950 július 5-én éjjel 10 óra körül a bukaresti milícia szervei rajtakaptak a botanikus kertben két személyt, — akik közül az egyiket kémkedés miatt megfigyelés alatt tartottak, — amint bokrok mögé bujva kicsördíttek két borítékot.

A két személyt a belügyminisztériumba kísérték, igazolás és büntőgyakorlat ellenőrzése céljából. Ez az ellenőrzés megmutatta, hogy az a boríték, melyet a milícia szervei előtt ismeretlen személy vitt át, titkos tájékoztatókat tartalmazott a RNK belső kérdéseiről, míg az a másik,

amelyet átadott a kémkedés miatt megfigyelés alatt álló egyének, pénzt tartalmazott.

Az a személy, akinél a titkos információkat tartalmazó borítékot találták, kabát nélkül, rongyos nadrágba volt öltözve, igazolásként diplomáciát igazolványt mutatott fel, amelyből kitűnt, hogy az angol követség tagja, R. A. I. King-nek hívják és harmadosztályú követségi titkár rangja van.

A kémkedésért megfigyelés alatt álló személy beismerte, hogy Kingnek, a követség harmadik titkárának több ízben titkos jelölti információkat adott át.

Miután a RNK külügyminisztériumának szervei igazolták, hogy King a bukaresti brit követségen, mint harmadosztályú titkár szerepel, ez elhagyta a belügyminisztériumot.

E tények azt bizonyítják, hogy R. A. I. King a brit követség

harmadik osztályú titkára a Román Népköztársaságban a diplomáciai szokások és kötelezettségekkel ellentétesen kíméletlenül folytatott államunk ellen.

A Román Népköztársaság kormánya tiltakozik a bukaresti angol követség egyik tagjának megengedhetetlen tevékenysége ellen, ami az angol kormánynak Romániában akkreditált egyes diplomáciai megbízottjai részéről újabb ellenséges cselekedetet jelent a Román Népköztársasággal szemben.

A RNK kormánya éppen ezért nem tartja kívánatosnak R. A. I. King harmadosztályú követségi titkár jelenlétét Népköztársaságunkban és kéri, hogy a következő 48 órában hagyja el az ország területét.

Népek harca a békéért

CSEHSZLOVÁKIA ÖSSZES KERESZTÉNY EGYHÁZAI CSATLAKOZNAK A BÉKEHARCHOZ

PRÁGA. — (Agerpres.) Lucdazovicz városban július 2-án ért véget a csehszlovák egyházi képviselők értekezlete. Az értekezleten résztvettek a Szovjetunió, a Román Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság, Nagybritannia, Ausztria és más országok egyházi képviselői.

Csehszlovákia összes keresztény egyháza és vallási egyesületei egyöntetű határozatot fogadtak el, amelyben fogadalmat tesznek, hogy harcolnak a békéért.

A határozat sulyosan elítéli a nyugati hatalmak támadó terveit, amelyek újabb háborúba akarják sodorni az emberiséget. A határozat megelégedéssel állapítja meg, hogy a hívők százmilliói csatlakoztak az egész világon a hatalmas békemozgalomhoz. Az értekezlet felszólítja a világot valamennyi hívőjét, hogy

támogassák a stockholmi békefelhívást.

TÖMEGTÜNTETÉSEK AUSTRÁLIÁBAN AZ AMERIKAI AGRESSZIÓ ELLEN

SYDNEY. — (Agerpres.) Melbourne és Sydney városokban július 4-én nagy tömegű tüntetések zajlottak le, az amerikaiak koreai beavatkozása ellen. A tüntetés résztvevői „El a kezekkel Koreáról” feliratú táblákat vittek magukkal. Sydneyben a tüntetők az amerikai konzulátus közelében tömeggyűlést tartottak ugyanezzel a jelszóval. A közbelépő rendőrség letartóztatásokat eszközölt.

VILÁGSZERTE TEVÉKENYEN HARCOLNAK A BÉKÉÉRT A DOKKMUNKÁSOK ÉS TENGERSZERESZK

SANTIAGO. — (Agerpres.) A Telepressz közli: A chilei Tokopilla kikötő dokkmunkásai viszontasították egy Délkoreába irányított hajónak rézzel és salétrommal való megrakását, mert a chilei kormány e nyersanyagot

kat Li-Szin-Man bábormányának rendelkezésére bocsátotta, ezzel is támogatva az amerikai agressziót a Koreai Népköztársaság ellen.

Ugyancsak a Telepressz sydney-i tudósítása szerint, az ausztráliai tengerészek elhatározták, hogy megakadályozzák mindenféle hadianyagszállítást Koreába. Határozatot fogadtak el, amelynek értelmében az ausztráliai tengerészek harcolni fognak Menzies ama kísérletei ellen, hogy Ausztráliát amerikai gyarmattá alakítsa át és erőiesen ellen fogják állani minden olyan kísérletnek, hogy Koreába ausztráliai hadsereget vagy hadianyagot szállítsanak.

Párizsi jelentés szerint, a roueni dokkmunkások megtagadták a Hellen nevű, hadianyagot szállító amerikai hajó kirakását. A L'Humanité tudósítja arról számol be, hogy a legutóbbi két hónap alatt a roueni dokkmunkások már tizenharmadszor tagadják meg az amerikai fegyverek kirakását.

Rejtett háborús támaszpontok Titóéknál

Pero Popivoda tábornok a jugoszláv ellenállási mozgalomnak és Jugoszlávia felszabadításának egyik hőse. A Béke Híveinek Állandó Bizottsága, stockholmi ülészakán tagjává választotta. P. Popivoda tábornok cikket közölt a „Les Partisans de la paix” folyóiratban Jugoszlávia mai helyzetéről. A cikk egy részletét az alábbiakban ismertetjük.

...A jugoszláv sajtó és rádió, az amerikai reakciós sajtó visszhangjaként, azt a tényt igazolja, hogy Tito kormányzata tevékenyen kérészi elő Jugoszláviát a háborúra. Jugoszláviában a háborús kiadások 1950-ben a költségvetés 25 százalékát teszik ki. Az előző évhez viszonyítva a katonai költségek 3 milliárd 800 millió dinárral emelkedtek. A hadi kiadások növekedése még hatalmasabb arányú, ha 1947-hez, vagy 1948-hoz viszonyítjuk. Egyébként a kormányzat ugynevezett tartalék-alapját, amely közel 16 milliárd dinárra emelkedik, a titoisták valójában szintén katonai kiadások céljaira fordítják: kémkedésre, provokációkra és szabotázsakciók szervezésére a népi demokráciák országaiban.

A belgrádi sajtó felkapja és féktelen propaganda céljaira használja fel Titoéknak ugynevezett „békes építész” szövegű állásfoglalásait. A valóságban Jugoszláviát teljes egészében katonai támaszponttá, hadiközponttá, a demokrácia országai ellen irányuló háborús kalandok kiinduló pontjává építik ki. Számtalan tény bizonyítja ezt. Így például a Belgrád—Zágráb—Trieszt műút, amelynek építési munkálataihoz számtalan polgári személyt és ötszáz ezer jugoszláv katonát kényszerítettek kizárólag háborús célokat szolgálni. A műút tervét angol-amerikai katonai szakértők dolgozták ki, olyképpen, hogy hosszában repülőterek tizeit építhessék fel.

Különböző, két-három kilométeres szakaszokon a műutat kihasználják és betonozzák. Ezek a szakaszok vékony

— az autóközlekedés szükségletei hozzák létre. A tények megdöbbentőek, mert a miuttal párhuzamosan, pár méterrel tovább halad egy másik utas egy kétvágányos vasútvonalon. Katonai műutat építenek ugyanakkor, amikor Jugoszlávia egész sereg vidékén — Montenegróban, Macedóniában, Boszniában és Hercegovinában — szinte teljesen hiányzanak az utak. Sok vidék pedig vasútvonallal sem rendelkezik.

Az utóbbi időben egész Jugoszlávia területén gyorsított ütemben rendeznek be nagyszámú repülőteret léglökéses repülőgépművekre.

Bitenisztában építettek egy négy kilométer hosszúságú repülőteret, amely három divízió repülő céljaira elegendő. Egy-millió dinárt irányoztak elő felépítésére. A jugoszláv hatóságok azzal szeretnék áltatni a lakosságot, hogy az új repülőteret polgári repülés számára készítik. Ezzel szemben 8 kilométerrel távolabb többszáz repülőgép befogadására alkalmas repülőter van.

Belgrád egyre inkább az imperialista ügynökségek által szervezett kémkedés központjává válik. Számtalan kém és ügynök érkezik és röppen ki innen naponta. A belgrádi lakajkormányzat szolgálatkészen szállítja nekik a környező balkáni országokról összegyűjtött különféle kémkedési anyagot. Teljes mértékben igazolja e tény, az utóbbi időben lefolyt magyarországi, bulgáriai és albániai kémpercek anyaga.

*

A jugoszláv nép azonban tudja, hogy Tito és fasiszta bandájának rendszere ellen folytatott küzdelme szervesen illeszkedik a világ haladó erőinek nemese harcába, amelyet az egész világra kiterjedő szilárd és tartós békéért vívnak.

A szovjet kormány az Egyesült Államok kormányát teszi felelőssé a koreai fegyveres beavatkozás következményeiért

MOSZKVA. — (Agerpres.) TASS közli, hogy a Szovjetunió külügyminisztériuma július 4-én az Egyesült Államok moszkvai nagykövetsége útján a következő jegyzéket kapta:

„Az Egyesült Államok nagykövete a kapott utasítás alapján tisztelettel a külügyminisztérium tudomására hozza, hogy az Egyesült Államok elnöke támogatja az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsának azt a kérését, hogy nyújtson segítséget a Koreai Köztársaságnak az észak-koreai támadók visszavetésében. A koreai béke helyreállítására az Egyesült Államok elnöke elrendelte Korea partvidékén a tengeri zárlatot, amely azonnal érvénybe lép.”

Július 6-án a Szovjetunió külügyminisztériuma a következő tartalmú jegyzéket küldte az

Egyesült Államok moszkvai nagykövetségének:

„A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetségének külügyminisztériuma igazolja, hogy megkapta a nagykövetség július 4-i jegyzékét és a szovjet kormány megbízásából a következőket közli:

Az amerikai nagykövetség említett jegyzékben tudomásul adja, hogy az Egyesült Államok elnöke a Biztonsági Tanácsnak a koreai kérdésben hozott határozatára való hivatkozással Korea partvidékén elrendelte a tengeri zárlatot.

A szovjet kormány Trygve Lie-nek, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának átiratára válaszolva, már június 29-én kijelentette, hogy a Biztonsági Tanácsnak a koreai kérdésben ho-

zott határozata, amelyet az Egyesült Nemzetek: alapokmányának megszegésével fogadtak el, nem törvényszerű és ennek következtében nem szolgálhat alapul semmiféle Koreára vonatkozó intézkedéshez, beleértve Korea tengeri blokádját is.

Korea zárlat alá vétele újabb támadó akciót jelent. Ez a zárlat éppen olyan összeegyeztethetetlen az Egyesült Nemzetek Szervezetének alapelveivel, mint az Egyesült Államok fegyveres beavatkozása Koreában.

A fentiek alapján a szovjet kormány az Egyesült Államok kormányát teszi felelőssé ennek az akciónak minden következményeiért és mindazokért a károkkért, amelyeket a Szovjetunió érdekeinek az említett blokádnak alkalmazása okozhat.”

Újabb frontátörést hajtott végre a koreai néphadsereg

TOKIÓ. — (Agerpres.) Mac Arthur főhadiszállásának parancsnoksága jelenti, hogy a koreai néphadsereg egységei Magung városhoz érkeztek, amely 50 kilométerre fekszik a Szuvon és Tajszon közötti országúttól. Ezzel az előnyomulással a néphadsereg ismételtén áttörte az amerikai csapatok védelmi vonalát. A jelentés szerint az amerikai csapatok a Kun-folyóhoz vonultak vissza, hogy egységeiket átszervezzék. A központi frontszakaszon a néphadsereg egységei hatalmas nyomást gyakorolnak Csungszu közlekedési központra.

Egy amerikai szövegű kijelentés szerint az amerikai nagyvezérkarban nagy riadalmat keltett a néphadsereg páncélos egységeinek rohamos előnyomulása Csungszu felé.

Korea keleti partvidékén a partizánok fokozták tevékenységüket, különösen Yong-Kok körzetében. Puszan kikötő és Tajszon között a partizánok megtámadták az amerikai utánpótlást szállító tehergépkocsikat.

Az amerikai hírgyűnkségek ellensérik az amerikai támadó hadsereg kudarcait, melyek rendezetlenül vonultak vissza a harcokban. Az amerikai inváziós csapatok egyetlen védelmi vonalukban sem tudták feltartóztatni a néphadsereg alakulatainak diadalmas előnyomulását.

Ugyancsak az amerikai hírgyűnkségek jelentik, hogy a koreai néphadsereg egyes egységeit Vonzsun közelében vonják össze, nagy bekerítő hadmozdulatok előkészítésére.

A keleti partokon Fuszan irá-

nyában várják a néphadsereg újabb támadását.

KIM-IR-SZEN A NÉPHADSEREGET FŐPARANCSONOKA

PHYONGYANG. — (Agerpres.) A Koreai Demokratikus Népköztársaság nemzetgyűlésének elnöki tanácsa július 4-én a Koreai Népköztársaság haderejének legfelsőbb parancsnokává Kim-Ir-Szen-t, a Köztársaság miniszterelnökét nevezte ki.

HŐS TETTEIKÉRT KITÜNTETTÉK A KOREAI NÉPHADSEREGET SZÁMOS KATONÁJÁT

PHYONGYANG. — (Agerpres.) Kim-Ir-Szen, a koreai néphadsereg főparancsnoka, július 5-én kiadott napiparancsában külön megdicsérette a harmadik és negyedik hadosztályt és a 105-ös páncélos-brigád katonáit, akik Szöul város felszabadítása alkalmával hősiességen harcoltak. Ezeket az egységeket azzal tüntette ki, hogy a két hadosztály és a brigád felveszi a „Szöul” nevet. A harcokban kifejtett hősiességekért számos katonát és tisztet kitüntettek.

AZ AMERIKAIÁK ÚJABB LÉGIMERENYLETE A KOREAI POLGÁRI LAKOSSÁG ELLEN

TOKIÓ. — (Agerpres.) A Franco Presse jelentése szerint a koreai néphadsereg felszabadította a Phyongtektől 20 kilométernyire fekvő Auszong városát, Szekon és Yongwol novii helységeket.

A légi harcokban a koreai repülők lelőttek három B. 29. típusú amerikai bombázógépet. Az amerikaiak azzal akarták megbojtosítani a veszteségeket,

hogy vadállati bombatámadást intéztek Csinampo, Wozsansi és Anson város polgári lakossága ellen.

A koreai hadsereg egységei Tajszon irányában folytatják előnyomulásukat, miközben üldözik a menekülő ellenséget.

A Szakszervezeti Világszövetség felhívása a világ összes dolgozóihoz a koreai nép szabadságharcának támogatására

PARIZS. — (Agerpres.) A Szakszervezeti Világszövetség július 5-én a világ összes dolgozóhoz felhívást intézett a koreai nép ellen indított háborúval kapcsolatban. A felhívás szövege a következő:

„A Szakszervezeti Világszövetség megkapta a Dél- és Északkoreai egyesült szakszervezetek központi bizottságának nyilatkozatát az amerikai koreai támadásával kapcsolatban, valamint a szakszervezeti szervek által a koreai nép védelmére fogantatott első intézkedésekre vonatkozó felvilágosításokat. A SzVSZ támogatja mindazon szakszervezeti szervezeteket, amelyek tiltakoznak az amerikai koreai támadása ellen.

Beavatkozásukkal az amerikai imperialisták felfedték gyilkos terveiket. Az imperialisták bármilyen eszközzel, nyílt fegyveres akciókkal és támogatják a dél-koreai fasiszta rendszerhez hasonló rendszereket. A SzVSZ vizsgálóbizottsága még 1947 márciusában leleplezte a Dél-Koreában az amerikai katonai hatóságok einkossá-gával fennálló terrorrendszert. Az amerikai imperialisták saját háborus politikájuknak akarják alárendelni az Egyesült Nemzetek Szervezetét. Kényszerítették a Biztonsági Tanácsot, hogy törvénytelen határozatot fogadjon el a koreai nép belső ügyeibe való beavatkozásra vonatkozólag.

Hasonlóképpen, a Biztonsági Tanács meg sem kísérelte, hogy rámutasson a koreai események való helyzetére. Az ilyesmi magát az

ENSZ létezését fenyegeti. Az egész világ dolgozóinak tudniuk kell, hogy a koreai nép jelenleg elkeseredett harcot vív, évszázados elnyomói, a feudális földesurak és kapitalisták, a nép árulói ellen, akiket a multban a japán, ma pedig az amerikai imperialisták támogatnak. Az amerikai légierő Korea békés lakosságát bombázza, hogy ezáltal segítse a kizsákmányolókat. Az egész koreai nép résztvesz az igazságos szabadságharcban. Semmiféle imperialista erő nem lesz képes legyőzni a népet, amikor ez szabadságáért harcol. A koreai nép végleges győzelme az egész világ békeharosainak győzelme lesz.

A Szakszervezeti Világszövetség felhívja az összes szakszervezeteket, hogy azonnal tegyék meg a szükséges intézkedéseket az amerikai imperialisták büns terveinek megsemmisítése érdekében. Támogassák a koreai szakszervezetek akcióit, amelyek az egész koreai néppel együtt harcolnak az ország felszabadításáért. Az ázsiai népekkel való szolidaritás a dolgozók becsületbeli feladata és főleg az Egyesült Államok, Nagybritannia, Franciaország, Hollandia és az összes kapitalista országok dolgozóinak feladata.

A SzVSZ felhívja az egész világ valamennyi szakszervezetét, hogy 1950 július 10-től rendezzék meg „A koreai néppel való szolidaritás világhétét”.

A SzVSZ tömegűntetések megszervezését javasolja, amelyeken követeljék az amerikai támadó csapatok azonnali visszavonását Koreából.”

Az IMSz tagokkal együtt a pionirok is lelkesen veszik ki részüket a betakarítási kampányból

Az IMSz szervezetek dolgozó földműves ifjai lelkesen veszik ki részüket a betakarítási kampányban. Az IMSz irányításával pedig a falvak pionirjai az aratók után gondosan gyűjtik össze az elszóródott búzakaralásokat.

AZ IMSZ SZATMÁRMÉGYEI

szervezetének irányításával a gabonabegyűjtési kampányban egyre nagyobb számban vesznek részt a pionirok. Batiz községben például a 23-as osztály pionirjai a „Petőfi Sándor” kollektív gazdaságnak nyújtottak segítséget és az aratók után 48 pionir 4 hektár területről jelentős elhagyott búzakaralást gyűjtött össze.

Az IMSz erdőjárásai szervezete mozgósítására a községek pionir osztagai arra vállalkoztak, hogy ezer kiló gabonaszemet gyűjtenek össze a tarlókról. A 25-ös osztály pedig a gabona-betakarítási munkálatok során akar segítséget nyújtani a dolgozó földműveseknek.

A tordamegyei

MEZŐCSANY

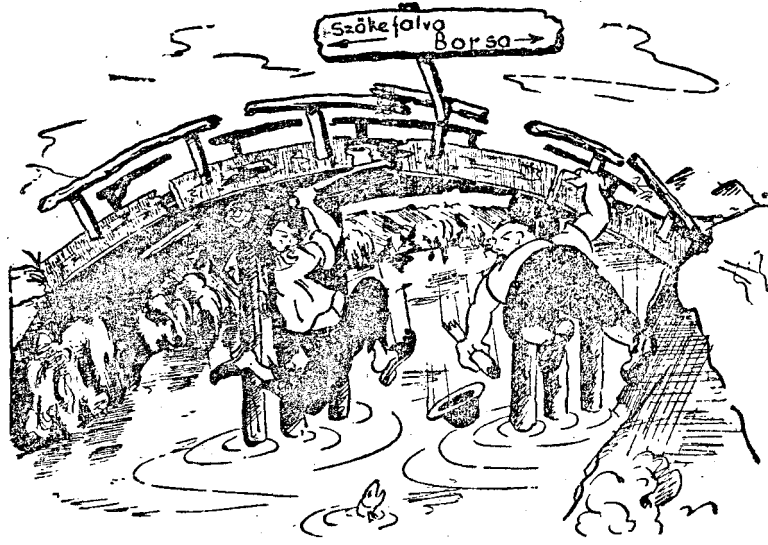
községben az elmúlt napokban ünnepélyes keretek között kezdték meg az aratást. Gyönyörű napsütéses vasárnap reggel volt. Az ideiglenes bizottság mozgósítására az IMSz helyi szervezete ifjai lelkesedéssel siettek az aratás ünnepélyes megnyitására. Mellettük ott sorakoztak fel a község pionirjai is. Az aratás

megkezdése ünnep volt a faluban, amelyet a RMP helyi szervezetének titkára méltatott. Az aratás ünnepélyes megkezdésénél ott voltak az összes tömegszervezetek helyi kiküldöttjei is. Kaszákkal és zeneszóval vonultak ki a dolgozók az aratók munkájára és nemsokára az aratók munkája nyomán hullottak a rendek. Az ifjak énekszóval arattak, kötötték a kéveket, míg

a pionirok buzgón szedték össze az elhagyott búzakaralásokat. Az aratás megkezdése után a faluban kulturműsorral egybekötött ünnepség keretében méltatták az új kenyérért folytatott kampány jelentőségét. Az IMSz tagjai és a pionirok ígéretet tettek, hogy a betakarítási kampányban az élen járnak.

Szabó István és Simon János levelei nyomán.

Pataki János szőkefalvi levelezőnk jelenti, hogy Borsai és Szőkefalva között, a két falutól 180-180 méterre rozoga hid van. Nemrég egy ló alatt beszakadt. A szőkefalviak azt várják, hogy a borsaiak, azok pedig, hogy a szőkefalviak javítsák meg.

A szőkefalvi ember a borsaihoz: Beszakadt velem a hid! Miért nem csinálják meg? Hogyan fogjuk elvégezni ezen a hordást? Borsai ember a szőkefalvihoz: Beszakadt alattam a hid! Miért nem csinálják meg? Hogyan fogjuk mi elvégezni ezen a hordást?

A tudományos norma-megállapításért

Három hónappal ezelőtt a kolozsvári „Herbák János”-művek műszaki osztályának alkatrész-műhelyében is megkezdtek a norma bevezetését. Az egyes munkadarabok elkészítési idejét a normakiszámítók a becslés módszerével határozzák meg. Ezt a műveletet, mármint a becslést, egy kollektíva végzi. Tagjai: a normakiszámító, a mester, egy szakmunkás és mindig az a munkás, aki a soronlévő alkatrészt elkészíti. A munkás minden esetben bejelenti a jelzett alkatrész megmunkálására igényelt időmennyiséget. Ezután a kollektíva tagjai külön-külön javaslatot tesznek. A vélemények összeegyeztetésekor kikristályosodik egy idő, ez lesz a norma. A norma ily módon történő megállapítása azonban nem mindig vezet teljes értékű eredményre. Esetenként kisebb-nagyobb mértékben az így megállapított norma nem felel meg a gyakorlatban.

Ez a jelenség nem általános, hiszen számos munkadarabnál pontosan kiszámították a normát. De több alkalommal előfordult, hogy a munka elvégzésére megjelölt időmennyiséget rosszul határozták meg. Ez azt bizonyítja, hogy a normakiszámításnak ez a módszere nem tökéletes. Ime néhány adat bizonyításul: Prezenszki Pál annak a kalapácsrudnak a megmunkálására, amelyet hét óra alatt készített el, négy és fél órát kapott. Más munkadarabnál tizenkét órai munkaidőt állapítottak meg, de tizenkilenc és fél órát kellett rajta dolgozania. Tőkés Jenő az egyik alkatrészt kétféle órát kapott. Két és fél órai munka után fejezte be. Más munkadarabnál ugyancsak félórát dolgozott rá.

Ilyen és ehhez hasonló példa még található a műhelyben, de szükségtelen valamennyinek a felsorolása, hiszen minden esetben pótidőt állapítottak meg utólag, amikor bebizonyosodott a megmunkálási idő rövidsége. Csupán az időmegállapítás módszere helytelenségének bizonyításul szolgálnak az említett esetek. Egyébként a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és a minisztertanácsnak a munka termelékenysége növelése és a munkások technikusok és tisztviselők életkörülményei megjavítása érdekében teendő intézkedésekről szóló határozata is világosan lesegezi, hogy a normák megállapításánál helytelen a becslési módszer használata. Mint a határozat is igazolja, az alkatrész-műhelyben a kevésbé jó módszerrel számítják a normákat, ahelyett, hogy teljes mértékben alkalmaznák a technikai-tudományos módszert.

A becslés módszerének alkalmazásából származik a munkadarabok kategorizálásának hiánya is. Ilyenformán a nagyobb szaktudást igénylő munkadarab megmunkálása esetén is annyi a munkabér, mint az egyszerűbb, kevesebb szakmai felkészültséget kívánó alkatrész elkészítésénél. E különbséget oly módon egyenlítik ki, hogy esetenként kétféle normát is megállapítanak azonos munkadarabnál, aszerint, hogy a szobanforgó alkatrészt elsőrendű szakmunkás, vagy pedig kevésbé jólképzett munkás készíti el. Az egységes tudományos elv hiánya a normák megállapításánál oka tehát annak, hogy az azonos alkatrészek elkészítési ideje között aránytalanságok keletkeztek. Ez természetesen csökkentette a munkások lendületét.

A normák kiszámításakor elkövetett hibák helyrehozásáért már az első alkalommal közbenjárt az üzemi pártszervezet. Ennek tulajdonítható, hogy a pótidőket minden esetben a legrövidebb időn belül megadták. Ez azonban elégtelen ahhoz, hogy a normakiszámítás folyamata végérvényesen a helyes mederbe terelődjen. Szükséges a tudományos módszer követése, amelynek viszont előfeltétele több normakiszámító és időmérő munkabaállítás. Kiképzésük fontosságát a Román Munkáspárt Központi Vezetősége és a minisztertanács előbb említett határozata kifejezetten hangsúlyozza: „A munkanormák helyes technikai-tudományos alapon történő meghatározásának biztosítására a minisztériumok és gazdasági szervezetek intézkedéseket tesznek, hogy az 1950. év folyamára normakiszámító tanfolyamokat szervezzenek s így az év végéig minden vállalat a tudományos normakiszámító módszerek alapján kiképzett normakiszámítókkal rendelkezzenek”.

A pártszervezet irányításával a gyár vezetősége s a szakszervezet gondoskodik az új káderek képzéséről. S ez biztosíték arra, hogy rövid időn belül és a lehetőségekhez mérten alkalmazzák a normakiszámítás tudományos módszerét, amely alkalmat nyújt a normák helyes megállapítására. A pártszervezet ugyanis szem előtt tartja, hogy a munka mennyisége és minősége szerinti javadalmazás csak úgy éri el célját, ha a normák megfelelnek a reális technikai feltételeknek. Mäskülönben elvesztik ösztönző hatását a munkásokra. Az akkord bevezetése tehát nem hátráltathatja az alkatrész-műhely dolgozóinak munkáját, hanem előrelendítőjének kell lennie. Ezért pedig a műszaki-osztály elsőrendű feladata, hogy a pártszervezet irányításával mielőbb felszámolja a normakiszámítás alkalmával felszínre került fogyatékoságokat.

(k-f-)

HUSZ, tiz s még ezelőtt néhány évvel is, legnagyobb részét az idegenforgalomból származó jövedelemre támaszkodtak sokan a torockóiak közül. A polgári erkölcs megferőzte volt a falut, vasárnaponként pénzért mutogatták ritkaság népviseletüket. Nem akarták meglátni az osztálytagozódást és az elvtelen „magyar egyseget” hirdették.

A Székelykő pompás sziklatömbje ma is azzal a nyugalommal urálja a vidéket, védi a falut a viharoktól, mint tiz, ötven, vagy ötszáz évvel ezelőtt. A hegy aljában azonban nagy változás történt. A völgykatlanba zárt faluban, Torockón lángol az osztályharc éltető tüze.

1

Bárhová néz, bármint visszágál, mindenütt újat talál az, aki néhány év óta most keresi fel ismét Torockót. Mélyreható változások történtek, különösen az utóbbi két-három évben. Azok, akik még két évvel ezelőtt nem ismerték fel az osztályellenességet, nem látták az osztályharc szükségességét, ma már kiméltelen harcot folytatnak Pál István, Székely János és Székely József és. Ekhardt István, Székely József volt kapagyáros és a többi kulákok ellen.

TOROCKÓN most készülnek az aratásra. A hívős éghajlat itt mindig késlelteti a betakarítást. A gépjavításokkal készen vannak. A géptulajdonos kulákokat kényszerítették a falu dolgozóit, hogy alaposan megjavítsák a cséplőket. Ellenőrizték a munkát, folytató a kulákok mögött állottak, éberre őrködtek. Figyelmüket azonban elkerülte az, hogy Pál István kulák egy motort rejtleg a gépész mélyén. Hasábjákkal s mindenféle lán-lommal álcázta a gépet. A motor most rossz, de meg lehet javítani. Ezt tudja a kulák is. Azért rejtette el a gé-

Utijegyzet:

TOROCKÓ

pet, hogy megfossa tőle a dolgozókat, hogy szabotáljon. A torockói ideiglenes bizottságnak szakértővel kell megvizsgáltatnia a motort, s köteleznie a kulákokat arra, hogy megjavítsassa. Sokba kerül? Nem baj! A kulák fizeti, van neki miből. Nagy vagyont harcosolt össze a dolgozók verejtékéből.

Kijelölték a szériüket is. A tüzetóberendezést kipróbálták, jól működik. A földmunkásszakszervezet legjobb, legharcosabb tagjait válogatta ki szériüfelelősöknek, s az őrségbe.

Ha két-három évvel ezelőtt valaki is szervezett munkára hívja a torockóiak zömét, igen soktól vállrandítás kíséretében a következő választ kapta volna:

— Minek nekem? Elvégezem magam is, egyedül.

S ma szervezetten készülnek a betakarításra. Megértették, s követik a Párt szavát.

Ime a minőségi változás, amely az első percekben szembetűnik.

2

A FÖLDMUNKÁSSZAKSZERVEZET

kemény harcot folytat. A Párt irányításával pillanatnyi lankadás nélkül viszi az osztályharcot. Legutóbb Ekhardt István kulák mesterkedni próbált. A földmunkásszakszervezet Ekhardt kaszáójából egy részt Szőcs István szegény-parasztnak adott át művelésre. Szőcs megtrágyázta a legelőt és szakszerűen gondozta. Amikor Ekhardt meghallotta, hogy a törvény szerint négyötöd rész az illéti, aki a földet megdolgozza, hamar keresett valakit, aké vállolja a munkát felében is. Kelemen Zsuzsi dolgozó földműves-asszony volt az, aki nem a dolgozó, hanem a kulák mellé állt.

Családja tagjaival le is kaszálta a rétet felébe. A földmunkásszakszervezet azonban éber volt. Nem hagyta annyiban az ügyet. A szénát bírósági úton visszatartotta. Kelemen Zsuzsi pedig, akinek a széna négyötöd-része helyett csak a fele kellett, most csak a törvényes napszámot kapja. Szőcs Istváné a széna négyötöd része, egyötöde a kuláké s Kelemen Zsuzsi napszámát Szőcs kifizeti.

Két évvel ezelőtt még sehogy sem dolgozott Torockón a földmunkásszakszervezet. A fenti példa is igazolja, hogy ma erőteljes munkát végez.

3

AZ ISKOLA erősen változott. A tanulók remek eredményei, a jelszavakkal díszített termek, a röplabdapálya, amelyet önkéntes munkával építettek a tanulók, — mind-mind bizonyítékai az iskola életében végbement és folytonos változásnak. Visszatetsző azonban az, hogy a tanszemélyzet tagjai „igazgató ur”, „tanár ur”, „kisasszony” és hasonló megszólítást követelnek a maguk számára. A tantestület tagjai gondolkodzanak ezen a kérdésen. Különösen Szabó Zsolt tanár, aki szép eredményeket mutat fel az oktatásban. Rájönnek majd, hogy az új iskolában, a mi iskolánkba nem illik az „ur” szó. Rossz ize van, rossz emlékeket idéz. Sokkal becsültesebb, kifejezőbb szóval szólják egymást ma a dolgozók. Ez a szó: *chvárs*.

*

Ezernyi jelenség tükrözi a nagy változást Torockón. A beindított új vashányák még inkább előrelendítik most a falu fejlődését. A torockói dolgozók sokat tanultak az utóbbi években. Az esti politikai tanfolyamokon és a tanulókat termékenyen hasznosítják.

sz. gy.

A kolozsvári gyárak túlhaladták első félévi előirányzatukat

KOLOZSVAR. — A Román Munkáspárt irányításával szervezett szocialista munkaversenyek Kolozsvár üzemében és gyáraiban is biztosították a félévi terv teljesítést és túlhaladását. A „Herbák János”-művek dolgozói talpánál 108, bórnel 122, lábbelinél 106 és gépszínánál 118 százalékkal teljesítették félévi előirányzatukat. A minőséget talpánál 91, bórnel 91,8, lábbelinél 83,05 és gépszínánál 83,87 százalékra emelték.

Az „Unirea”-gyár munkásai selyben 129,7 és értékben 114,4 százalékkal teljesítették első félé-

vi tervüket. Az „Ády” harisnyagyár dolgozói egy százalékkal szárnyaltak túl előirányzatukat. A gépterem 102, a varroda 102, a kettiző 103, a spulniző 119 és az aprítóra-osztály 100 százalékos eredményt valósított meg. Az állami porcelángyárban is sikerrel teljesítették az első félévi előirányzatát. A porcelán készárunál 104 és a szalmánál 111,5 százalékos eredményt valósítottak meg.

Az első félévi termelési sikerei újabb megvalósításokra ösztönzik a kolozsvári üzemek és gyárak dolgozóit.

